

Lahden Vapaaseurakunnan
Lähetysasema
1/26

AJANKOHTAISTA ASIAA LÄHETYKSESTÄ

HYVÄÄ KEVÄTTÄ

Kevään suurin juhla Pääsiäinen julistaa meille sitä mitä Jeesus teki edestämme kuollessaan ristillä meidän edestämme. Ylösnousemus julistaa Jeesuksen voittoa ja suuruutta. Se muistuttaa meitä siitä, missä meidän toivomme ja ilomme on. Se muistuttaa siitä vahvasta perustuksesta mikä meillä on.

Tässä Lähetysaseman numerossa kerron KLK:n kummimatkasta Intiaan. Matkalla tutustuttiin niin tämän päivän kummilapsityöhön kuin Vapaakirkon lähetystyön historiaan. Vuonna 1895 Himalajalla alkaneen vapaakirkollisen lähetystyön seurauksena on syntynyt kaksi kirkkokuntaa, jotka molemmat arvostavat historiallisia juuriaan. Siellä on hienoa vierailta suomalaisena vapaakirkollisena. Vaikka he arvostavat juuriaan on katse kuitenkin tiukasti työn eteenpäin menemisessä ja tulevaisuudessa.

Juha Y kertoo Himalayan alueen budengkielen Uuden Testamentin käännöstyön viimeisistä etapeista ennen sen valmistumista. Käännöstyö on kestänyt 11 vuotta, mutta nyt sen valmistuminen on jo lähitulevaisuudessa.

Saavuttamattomat kansanryhmät on yksi asia mikä on ollut paljon esillä myös Vapaakirkon lähetystyössä kautta vuosien. Edelleen on paljon saavuttamattomia kansaryhmiä, eniten niitä on Intian niemimaan alueella, Intiassa, Pakistanissa, Nepalissa ja Bangladeshissä. Jotakin saavuttamattomien kansanryhmien tilanteesta kertoo se, että lähes yhdeksän kymmenestä hindusta tai muslimista ei tunne

henkilökohtaisesti yhtäkään kristittyä. Tämä herättää jatkokysymyksen siitä, kuinka moni Suomessa asuva hindu tai muslimi tuntee henkilökohtaisesti jonkun kristityn. Tähän me kaikki voimme olla vaikuttamassa omalta osaltamme.

Suman kirjoittaa ensi kesän Japanin aktiomatkasta ja pohtii askeleita eteenpäin Japanin suhteen. **Anne Savolainen** kertoo terveisiä Vamos-lähetyskoulutuksesta Kroatiaassa. **Ari Loponen** muistuttaa meitä armosta. Armo ja anteeksi anto perustuvat siihen mitä Jeesus teki pääsiäisenä.

Tahdon muistuttaa meitä rukouksesta niiden ihmisten puolesta, jotka kärsivät sodasta, sorrosta, vainosta tai muusta ihmisten aiheuttamasta kärsimyksestä eripuolilla maailmaa. Erityisesti tahdon nostaa rukouksiin iranilaiset, israelilaiset, syyrialaiset, jemeniläiset, afganistanilaiset, sudanilaiset ja kongolaiset (DCR). Muistetaan myös näissä maissa asuvia kristittyjä ja pyydetään, että he voisivat loistaa valona huolimatta heihin kohdistuvasta vainosta. Muistetaan myös Suomessa asuvia näistä maista lähtöisin olevia ihmisiä, jotka elävät jatkuvassa huolella kotimaassa olevista omaisista. Huomioidaan heitä, kun tapaamme heitä. Pyydetään, että he löytäisivät turvan ja rauhan elävässä Jumalassa.

Muistutan taas, että voit antaa palautetta tai kommentteja tästä lehdestä joko tavatessamme tai sähköpostilla:

jukka.knuuttila@lahenvapis.fi

Jukka Knuuttila

Lahden vapaaseurakunnan
Lähetysasema

Vastaava toimittaja: Jukka Knuuttila

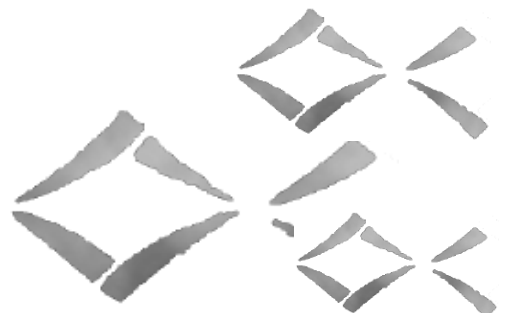
Julkaisija: Lahden Vapaaseurakunta

www.lahdenvapaasrk.fi

www.facebook.com/lahdenvapaaseurakunta

Postiosoite: Vesijärvenkatu 38, 15140 Lahti

Sähköposti: toimisto@lahenvapis.fi

HILLITYN JUHLAN AIKAA

Viime kuukausille osui kaksi budenginkielisen raamatunkäännöstyön merkkipäivää. Joulukuun 12. päivä sain luettua huolella läpi muutosehdotuksia tehden Ilmestyskirjan viimeisen jakeen. Se tarkoitti sitä, että olin kommentoiden kahlannut läpi budenginkielisen Uuden testamentin joka jakeen vähintään kerran. Virallisesti vuonna 2014 alkaneeseen työhön oli kulunut noin 11 vuotta. Siksi juhlinkin tapausta avaamalla Hartwall Novelle -tölkkin.

Toista merkkipäivää vietin yhdessä käännöstiimin kanssa helmikuun 6. päivä. Tuolloin saimme valmiiksi Uuden testamentin viimeisen konsulttitarkastuksen. Konsulttitarkastuksessa tiimin ulkopuolinen asiantuntija käy huolellisesti läpi Raamatun kirjan jokaisen jakeen. Kun Ilmestyskirjan viimeinen sana, amen, oli luettu, otimme valokuvan ja avasimme juhlan kunniaksi konvehtirasian. Ainakin omassa mielessäni juhlan tuntua kuitenkin hillitsi se, että tiesin kahden vielä suuremman juhlan aiheen odottavan vielä aikaansa. Ensimmäinen on se, kun saamme Uuden testamentin julkaistua. Toinen on se, kun saamme nähdä sen sanoman alkavan muuttaa yksilöitä ja yhteisöjä. Sitten vasta juhliitaankin.

Ennen julkaisua on vielä paljon työtä jäljellä. Pitää muun muassa johdonmukaistaa tekstejä ja tehdä monia lopullisia valintoja oikeinkirjoituksen ja avainsanojen suhteen. Lhomin kielen käännöstyössä kuulemma enkeliä tarkoittava sana päätettiin lopullisesti vasta hieman ennen Uuden testamentin painoon menoa. Parhaillaan käyn läpi evankeliumien rinnakkaisia kohtia, joissa kreikan-kielinen teksti on usein täsmäl-

leen tai melkein sama, ja pyrin yhdenmukaistamaan tekstejämme. Helmikuun Himalajan matkan huippukohtia oli se, kun pääsin buddhalaisen ystäväni Namgelin kanssa lukemaan läpi koko Ilmestyskirjan. Alussa olin huolestua, kun emme päässeet ensimmäisen jakeen neljättä sanaa pidemmälle ennen kuin piti tehdä kielen luonnollisuutta parantava muutos. Huoli kuitenkin hälveni, kun jatkoimme lukemista ja muutoksia ei tarvintakaan tehdä kovin paljon, mutta piti kuitenkin. Sisällöstä Namgelilla ei ollut montaa kysymystä. Yksi liittyi siihen, mikä on kohdassa Ilm. 2:11 mainittu "toinen kuolema". Sanoin, että asia selviää kirjan loppupuolella. Vastaus löytyikin parin kolmen päivän päästä. Matkan jälkeen olemme onnistuneet Namgelin kanssa jatkaamaan etänä lukusessioitamme, joissa käymme läpi Uuden testamentin kirjoja. Se on iso kiitosaihe.

Nyt kun budenginkielisen Uuden testamentin käännöstyö lähennee loppuaan, olen myös koulutautumassa käännöskonsultiksi. Helmikuun matkalla minulla oli harjoitussessio, jossa tarkastin vanhemman konsultin alaisuudessa joitain Psalmeja budengin sukukielen projektissa. Tarkastus sujui hyvin ja vanhempi konsultti lupaili, että ensi kesänä saisin jo itsenäises-

ti tarkastaa kokonaisen budengin sukukielen Uuden testamentin kirjan.

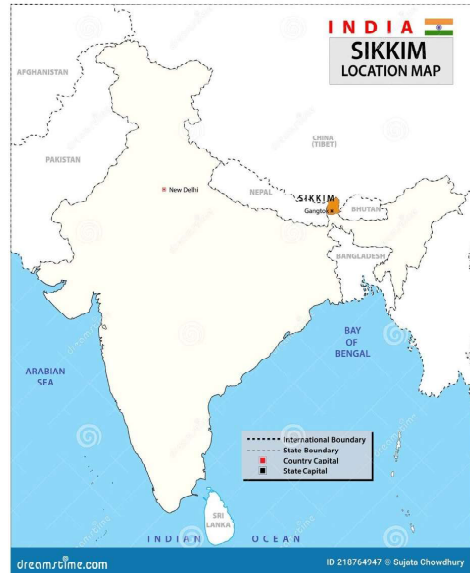
Seuraavassa on esimerkki siitä, millaisia muutoksia konsulttitarkastuksessa saatetaan tehdä. Helmikuun tarkastuksessa huomasin, että budengin sukukielen käännös kohdassa Ps. 40:17a sanoi kutakuinkin: "Vaikka minä olen köyhä ja avuton, pidä, Herra, minut mielesäsi." Eräässä englannin kielen käännöksessä huomasin lauseen kuitenkin alkavan "koska minä olen." Lauseiden logiikka tuntui erilaiselta. Sanottaessa "vaikka minä olen", taustaoletus tuntui olevan, että Jumala ei tavallisesti auta köyhiä, kun taas sanottaessa "koska minä olen" taustaoletus tuntuu olevan, että Jumala auttaa nimenomaan köyhiä ja avuttomia. Erilainen tapa yhdistää lauseet toisiinsa johti siis ehkä yllättäen erilaiseen kuvaan siitä, millainen Jumala on. Kun nostin asian puheeksi kääntäjien kanssa, huomasimme, että heprean perusteella ei ollut syytä käyttää kumpaakaan sanoista "vaikka" tai "koska". Lopulta jakeen alku sai muodon, joka suomennettaessa on suurin piirtein: "Mitä minuun tulee, olen köyhä ja avuton. Pidä, Herra, minut mielesäsi." Näin siis käännöstä tarkastettaessa saimme tehdä pieneltä vaikuttavan muutoksen, joka kuitenkin vaikuttaa lukijoiden käsitykseen siitä, millainen Jumala on, vielä vuosienkin kuluttua.

KUMMIMATKA INTIAAN

Meitä oli kymmenen hengen ryhmä SVK Mission Kaikki Lapset Kouluun toiminnan koulukummeja matkalla Intiasa. Vierailimme Länsi-Bengalissa ja Sikkimissä. Matkan vaihtelevuutta kuvaa ehkä hyvin Siligurin reilun 30 asteen yölämpötilat ja Kalimpongin alle 10 astee yölämpötilat. Tai Siligurin 120m korkeus merenpinnasta ja Kalimpongin hotellimme sijainti yli 1700 metrin korkeudessa. Matkan vaihtelevuutta kuvaa myös ilmastoitu hotellihuone pehmeine sänkyineen ja kova patja lattialla Chunabattin kylän kotimajoituksessa.

Tällä hetkellä Waastan asuntolan lapsille ei tule kannatusta Vapaakirkolta, mutta Waastan toiminnan johtaja välittää kannatuspyynnöt ja kannatuksen Vapaakirkon ja kannatuksen saajien välillä. Oli hienoa nähdä miten Waastan työ on mennyt eteenpäin.

Siligurista suuntasimme Bhutanin rajaseudulle Jaigaoniin ja Baksaduariin. Jaigaonissa kävimme koululaisasuntolassa, jonka on perustanut pastori Norbu Dukpa. Norbu oli Baksaduarin

Baksaduariin, sen sijaan, että olisi palannut Suomeen. Arnold Hyttinen kuoli Chunabattissa 1948. Myöhemmin Norbu meni naimisiin lähetystyöntekijä Hellin Hukan kanssa. Norbu toimi vuosia Himalajan Vapaakirkon esimiehenä. Norbu kuoli joitakin vuosia sitten ja hänen hautansa on Chunabattin kirkon vieressä kuten myös Arnold Hyttisen hauta.

Jaigaonissa kävimme myös katsomassa Bhutanin porttia, josta liikenne kulkee Bhutaniin. Jaigaonista jatkoimme Baksaduariin. Ensin pysähdyimme Panijhoran kirkossa. Se on rakennettu 3-4 vuotta sitten. Sen pastori on myös Aatmik Aradhana-kirkkokunnan (AACI) johtaja. Hän joutui muuttamaan ylhäältä Chunabattin kylästä alas tasangolle lasten koulukäynnin takia. Panijhoran seurakuntaan kuuluu nyt 10 perhettä. Himalajalla seurakuntien jäsenmäärä lasketaan perheissä, ei henkilöissä.

Panijhorassa oli äskettäin käännytynyt läheisen hindu-temppelin pääpappi kristityksi ja ottanut kasteen ja liittynyt seurakuntaan. Nyt kylällä puhutaan asiasta ja se todennäköisesti myös nostaa vastustusta,

Siligurissa pääsimme käymään Waastan tyttöjen asuntolassa. Waasta on vanha Vapaakirkon yhteistyökumppani. Edellisen kerran vierailin Waastassa kymmenisen vuotta sitten.

Chunabattin kylän ensimmäisiä kristittyjä. Häneen vaikutti erityisesti Vapaakirkon lähetystyöntekijä Arnold Hyttisen palvelutyö Baksaduarissa ja kuinka Arnold valitsi jäädä

ja pastori pyysikin rukousta seurakunnan puolesta.

Sieltä jatkoimme Santalabariin, mistä alkoi 2-3 tunnin kävely ylöspäin Chunabattin kylään. Matkalla näimme sen, miten auto puretaan osiin ja kannetaan ylös vuorelle. Vuoren päälle kylään kyläläiset ovat rakentaneet muutaman kilometrin tietä. Tempauksen tarkoituksena on kiinnittää hallituksen huomiota tien tarpeeseen. Hallitus oli jo luvannut tien, mutta sittemmin perui sen. Kyläläiset kokevat, että ilman tietä kylä kuolee. Koska kylään ei ole tietä niin sinne ei saada opettajaa, vaikka siellä onkin koulu. Tästä syystä kyläläisten täytyy joko lähettää lapset asumaan asuntolassa 3-5 vuotiaina tai muuttaa itse alas kyliin, missä on koulu. Sairaustapauksissa potilaat pitää kantaa 3 tuntia alas jyrkkää mäkeä.

Chunabattiin saavuimme illan-

suussa. Söimme paikallisen pastorin kotona ja yösiija oli valmistettu meille pastorin talon yläkertaan. Osalle oli sänky, osa nukkui lattialla. Aamulla tutustuimme vanhaan suomalaiseen lähetystaloon, jossa suomalaiset lähetystyöntekijät ovat asuneet, viimeisinä Hellin ja Norbu Dukpa. Talossa oli kirjahyllyt täynnä kirjoja, suuri osa suomenkielisiä kirjoja. Nyt siinä toimii pieni klinikka, jota pitää pastorin vaimo.

Lähetystalon yläpuolella on Chunabattin kirkko, joka alkaa tulla tiensä päähän. Suunnitelmassa onkin uuden kirkon rakentaminen. Chunabattissa on kaksi kirkkoa ja kylän 85 talosta enää vain 9 on buddhalaisia.

Chunabatista jatkoimme Baksa Forttiin, joka on vanha brittiläinen linnoitus. Siellä tapasimme sattumalta Baksaduarin kylän seurakunnan pastorin.

Jatkaessamme kävelyä kohti Santalabaria poikkesimme Baksaduarin kirkkoon. Siellä kuulimme seurakunnan historiaa ja siitä kuinka seurakunnan vanhemmiston jäsen muisti vielä suomalaiset lähetystyöntekijät Riitta Siikasen ja Hellin Hukka-Dukpan. Kirkon seinillä oli valokuva Sigrid Gahmbergistä, ensimmäisestä suomalaisesta vapaakirkollisesta lähetystyöntekijästä Himalajalla. Hän aloitti työn Baksaduarin alueella 1895. Toisella seinällä oli kuva Hellin Hukka-Dukpasta. Suomalaisen työ Baksaduarin alueella päättyi Hellin Hukka-Dukpan jäätyä eläkkeelle 1987 ja palattua Suomeen.

Santalabarista jatkoimme matkaa kohti Kalimpongia. Tasangolla tiet olivat suoraa ja tasaisia, mutta lähestyttäessä Kalimpongia alkoi mutkitteleva nousu ylöspäin. Kalimpongissa

menimme paikalliseen Himalajan Vapaakirkon seurakuntaan. Siellä oli viikoittainen naistenkokous muutettu kaikille avoimeksi kun saivat meidät vieraikseen. Siellä oli rakennettu väliaikainen kirkko samalle tontille vanhan kirkon kanssa. Sen jälkeen vanha kirkko oli purettu 2020 ja alettu rakentaa uutta kirkkoa. Uusi kirkko kohoaa vanhan paikalle. Siinä on jo kesken-eräinen rakennus, jonka alakerrassa oli jo toimiva keittiö ja avoin tila, jossa söimme. Pääsimme tutustumaan myös yläkerrassa sijaitsevaan kirkkosaliin.

Kirkko on rakennettu kokonaan oman seurakunnan varoin. Nykyvauhdilla arvioidaan kirkon valmistuvan parin vuoden päästä. Seurakuntaan kuuluu 70-80 perhettä. Seurakunnalla on myös kaksi tytärseurakuntaa.

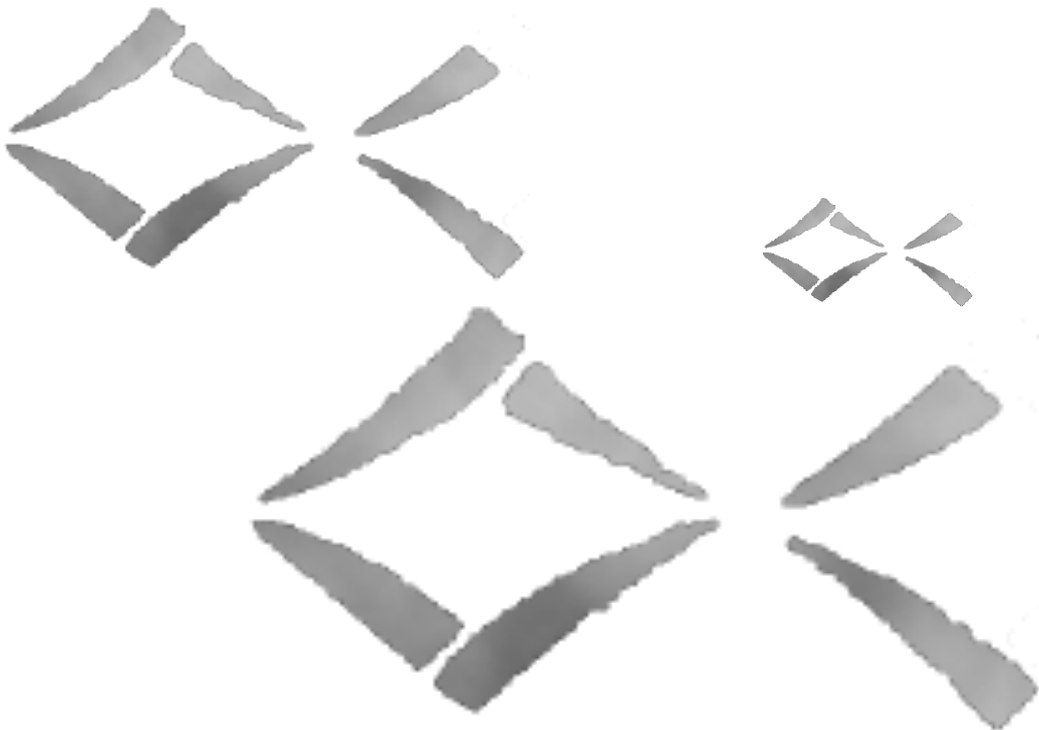
Seuraavaksi suuntasimme Sikkimiin ja sen pääkupunikiin Gantokiin. Majoituimme Gantokin naapurissa Rankassa HVK:n

johtajan Aamos Bhutian Home Stay hostellissa. Tutustuimme Gantokiin ja Rankaan. Rankassa kävimme myös paikallisessa seurakunnassa. Gantokissa tutustuimme suureen orkideapuutarhaan. Rankassa tutustuimme juuri avattuun luomuvihannestoriin. Vierailijoina pääsimme myös paikalliseen televisioon.

Himalajan vapaakirkko on syntynyt vapaakirkollisen lähetystyön seurauksena ja se itsenäistyi vuoden 1972 alussa. Nykyisin siihen kuuluu yli 100 seurakuntaa ja jäsenmäärältään se on suurempi kuin Suomen Vapaakirkko. Himalajan Vapaakirkko on ylpeä suomalaisista juuristaan ja suomalaisten lähetystyöntekijöiden esimerkki motivoi antaumukselliseen palveluun. Aikaisemmin Suomesta tuettiin kirkon työntekijöiden palkkausta, mutta se tuki on loppunut. Nyt tuetaan seurakuntien työntekijöiden lasten koulutusta osana KLK:n toimintaa.

AAC kirkko (Aatmik Aradhana Church of India, AACI) on myös syntynyt vapaakirkon lähetystyöstä. Se toimii Bhutanin-kielisellä alueella Baksaduarissa ja Jaigaonissa. He olisivat halunneet jatkaa nimellä Free Church of Finland Mission kirkko, mutta aikaisempi rekisteröityminen oli vanhentunut ja sen uudelleen käyttöönotto olisi tullut kohtuuttoman kalliiksi. Siksi he rekisteröityivät tällä uudella nimellä, mutta katsovat olevansa aiemman työn jatkajia. Myös he kunnioittavat suomalaisia juuriaan ja haluavat pitää yhteyttä Suomen Vapaakirkkoon. KLK tukee sen toiminta-alueella lasten koulutusta, mukaan lukien työntekijöiden lasten koulutusta.

Jukka Knuuttila

ARMAHDETTUJEN KETJU

"...Anna meille anteeksi niinkuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet." Näin Jeesus opettaa meitä rukoilemaan. Efesolaiskirje 2:1–10 paljastaa, että tämä anteeksianto ei ole ansaittua vaan puhdasta armoa. Me olimme kuolleita rikoksissamme, mutta Kristus herätti meidät elämään yhdessä Hänen kanssaan. Eikä siinä vielä kaikki. Paavali jatkaa: *"osoittaakseen tulevina maailmanaikoina ylenpalttisen runsasta armoaan hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa."*

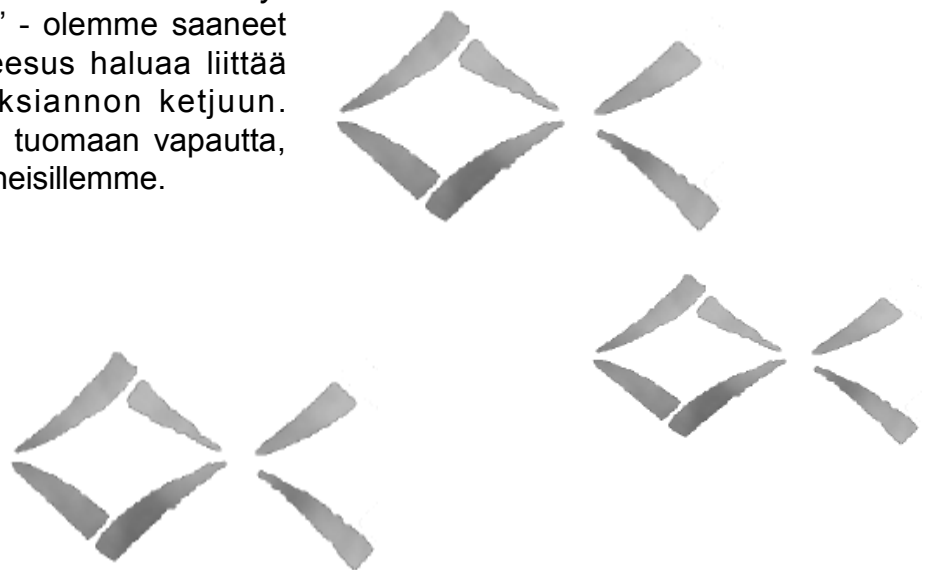
Tulevaisuutemme Kristuksessa on täynnä armoa, jota emme edes osaa kuvailla ja kuvitella. Paavali haastaa meitä tästä maailmasta poikkeavalla kulttuurilla ja maailmankuvalla: *"Elämämme ei enää määriy sillä, mitä meille on tapahtunut, tehty tai mitä itse olemme tehneet. Elämämme määritellään sillä, mitä Kristus on tehnyt meidän puolestamme."* - olemme saaneet kaiken anteeksi ja Jeesus haluaa liittää meidät tähän anteeksiannon ketjuun. Armahdettujen ketjuun tuomaan vapautta, toivoa, iloa ja rauhaa läheisillemme.

Tänään uutiset toistavat pelkoa, sotia, työttömyyttä ja riitaa tunnista toiseen. Kristuksessa meillä on kuitenkin toisenlaiset lupaukset.

Haastan itseäni aika ajoin pysähtymään Kolossalaiskirjeen 3:1–18 äärelle: *"Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä."*

Kun katseeni on Kristuksessa, anteeksianto ei ole enää menetys vaan etuoikeus tie vapautteen. Armo ja armahtaminen ei vain pelasta – se muuttaa koko elämämme suunnan. Tänään voin antaa anteeksi, koska minulle on annettu äärettömän paljon anteeksi.

Ari Lopenen

MITÄ SEURAAVAKSI?

Viimeisen vuoden aikana Japani on noussut pinnalle monissa seurakunnissa. Vuosien ajan Japaniin ei ollut lähtijöitä. Viimeisimmät vapaakirkon Japanin lähetit ovat ikääntyneet. Nyt näemme, että Jumala on nostanut Japanin niin monen ihmisen sydämelle. Se ei tarkoita, että kaikki ovat lähtijöitä. Monet ovat lähettäjiä. Helluntaikirkon puolelta moni on ilmoittanut olevansa valmis lähtemään pitkäaikaiseen lähetystyöhön. Tämä on iso kuva.

Mutta otetaanpa takataskusta esille lukulasit ja katsotaan, mitä tämä merkitsee Sumanin kohdalla. Mitä nyt on tapahtumassa seuraavaksi? Tuo on ilkeä kysymys, kun täytyy katsoa useiden vuosien päähän, joten otetaan

ensin iisisti ja keskitytään lähimpään tulevaisuuteen – ensi kesään.

Marraskuussa 2025 osallistuin Fidan valmennusaktioon, jossa koulutettiin aktiojohtajia keskittyen Japaniin. Tuo matka varmisti minulle, että olen oikealla tiellä, vaikka hortoilen välillä hie-man ojan puolella. Aktio innosti minua! Mutta samalla se toi esille lähetyksen haastavat puolet: kiertelevän kommunikaation, yksinäisyyden, korkean kontekstuaalisen kulttuurin ja ulkopuolisuuden tunteen. Siitä huolimatta koin sydämessäni – päässäni... jossain sisimmässäni – että minun on tultava takaisin, otettava haaste vastaan ja johtaa aktio Japanion. Ei ollut syytä sanoa ei. Sainhan

todella hyvät yhteydet Fidan Japanin lähetteihin.

Joten se on seuraava pysäkki. Ennemminkin autobaana. Järjestän aktion Japaniin *Legacy Projectin* kanssa kesälä 2026. Olemme aloittaneet suunnitelmat, soittaneet yhteyshenkilöllemme ja esittäneet toiveemme. Tulemme palvelemaan seurakuntaa ja seurakuntalaisia sekä järjestämään tapahtumia, joissa voimme viettää aikaa paikallisten kanssa ja joihin voimme kutsua ihmisiä. Näissä voimme jakaa Jeesuksen antamaa rakkautta. Osallistumme tavoittavaan työhön, joka on isossa osassa japanilaisten seurakuntien toimintaa.

Meillä on tällä hetkellä tiimissä kaksi johtajaa – minä ja Anu Turkka – sekä kaksi virallista tiimiläistä eri puolelta Suomea. Olemme siis tällä hetkellä neljän hengen tiimi.

Tämä kaikki on kuitenkin omakustanteista. Se vaatii meiltä paljon myös hengellisesti ja henkisesti aktioiden järjestämisessä. Pyydän siis, että pidätte meidät rukouksissanne. Rukoilkaa, että osaamme ottaa huomioon kaikki asiat suunnittelussa, ja rukoilkaa meille rohkeutta ottaa johtajan rooli vastaan nöyrinä ihmisinä. Jos tahdotte osallistua taloudellisesti, pyydän teitä ottamaan minuun tai Lahden vapaa-seurakunnan pastoreihin yhteyttä. Voimme silloin jakaa lahjoitustiedot. Minun numeroni on: +358 44 296 7411.

Palataanko vielä siihen inhottavaan kysymykseen: mitä seuraavaksi? Tämän esitti minulle kirkkokuntamme

lähetysjohtaja. Japani on maa, jossa arvostetaan korkeaa koulutusta. Siellä on kallista asua, ja se kaventaa ulkomaalaisten mahdollisuuksia asua maassa. Tätä kysymystä seurasi lisää kysymyksiä: Mitä siellä tekisin? Miten voisin hyödyntää ammattiani? Mitä asuminen maksaa? Miten viisumit toimivat? Ahdistavaa, eikö? Mutta ilman näitä kysymyksiä ostaisin porsaan säkissä tietämättäni, että säkissä on iso reikä suuaukon lisäksi. Minun täytyy selvittää nämä asiat, jotta pääsen eteenpäin. Ja miksi teidän pitäisi tietää ne? Myöhemmin vastaukseni näihin kysymyksiin tulevat kaikuna juuri teidän korviinne. Mutta tällä hetkellä tarvitsen tähän selvittämiseen rukousta ja malttia.

Kiitos kaikesta tuesta ja rukouksista, joita olette antaneet tähän saakka!

Suman Knuuttila

TUNNELMIA LÄHETYSKOULUSTA JA BOSNIA-HERTSEGOVINAN AKTIOSTA

Hei kaikille! Olen tämän kevään Kroatiassa Vamos-nimisessä lähetyksenkoulutuksessa. Koulutuksen järjestää lähetyksjärjestö Fida. Koulutus on 3kk pituinen mistä on tällä hetkellä takana ensimmäinen kuukausi. Tähän mennessä olemme käyneet läpi mm. lähetyksaiheisen Kairoskurssin ja uskosta jakamiseen valmentavan XEE-kurssin. Koulutuksen alku on ollut varsin kiireinen ja vapaa-ajan ongelmia ei ole ollut!

Viime viikonloppuna teimme aktiomatkan Bosnia-Hertsegovinaan. Maa on täältä Kroatiasta käsin vain 2,5h ajomatkan päässä. Matkalla kävimme katsomassa upeita Kravican vesiputouksia.

Varsinaiseen aktioon kuului ylis-tysilta paikallisessa seurakunnassa, rukoukskävely ja lastenohjelman järjestäminen la-päivälle. Osallistu-in omalta osaltani pitämällä todistuksen pe-illan kokouksessa.

R y h m ä ä m m e kuului muutama henkilö joka on kasvanut kysei-sessä maassa. Kuten monet varmasti muista-vatkin, Bosnia-

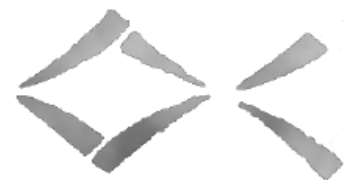
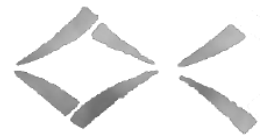
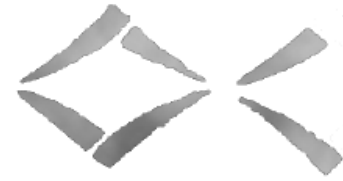
Hertsegovina kärsi äärimmäisiä tuhoja sodassa ja merkit ovat yhä näkyvillä. Maassa näkyy kranaatinjälkiä ja osa taloista on yhä sodan runtelemia.

Hengellinen maaperä on haastava monella tavalla jakautuneessa maassa. Seurakunnassa juttelin amerikkalaiselle naiselle joka oli tullut maahan Jugoslavian aikaan vaihto-oppilaaksi. Pienessä seurakunnassa olikin paljon länsimaista tulleita ja myös muutamia paikallisia naisia.

Lauantaina vierailimme ortodoksisessa munkkiloostarissa. Ekumeeninen yhteys on maassa hyvin harvinaista ja on toivoa herättävää, että tällaisia yhteyksiä on saatu järjestymään!

Omalla kohdallani koulutuksen kohokohtia on ollut erityisesti aktiimatka ja erilaisten lähetysihmisten kohtaaminen. Täällä on avautunut ihan uusi maailma lähetyksen ympärillä!

Anne Savolainen

TAVOITTAMATTOMAT TAI SAAVUTTAMATTOMAT KANSANRYHMÄT

Lausanne liikkeen määritelmä: Tavoittamattomat kansanryhmät ovat ryhmiä, joilta puuttuu oma, paikallinen seurakunta, joka kykenisi viemään evankeliumia eteenpäin omalle kansalleen. Kansanryhmät ovat toisistaan erottuvia sosiaalisia yhteisöjä, joissa yhteinen kieli ja kulttuuriset käytännöt luovat yhteenkuuluvuuden tunteen.

Vain kolme prosenttia kansainvälisistä lähetystyöntekijöistä menee tavoittamattomien pariin (jotka muodostavat 40 prosenttia maailman väestöstä). Näin ollen 97 prosenttia lähetystyöntekijöistä lähetetään ihmisten luo, joilla on jo pääsy evankeliumiin. Eurooppaan lähetetään enemmän lähetystyöntekijöitä kuin Aasiaan, vaikka Aasiassa on 60 prosenttia maailman väestöstä (Euroopassa 10 prosenttia), Aasiassa asuu suurin osa maailman tavoittamattomista, ja lähetystyöntekijän lähettäminen Eurooppaan voi maksaa yli kymmenkertaisesti verrattuna lähetystyöntekijän lähettämiseen (tai paikallisen työntekijän varustamiseen) tavoittamattomien pariin Aasiassa tai Afrikassa.

Suurin osa lähetystyöntekijöistä menee pääosin kristillisiin tai jälkikristillisiin konteksteihin, mikä johtaa heikkoon yhteyteen ja ymmärrykseen muiden uskontojen edustajia kohtaan.

Lähes yhdeksän kymmenestä maailman muslimista ja hindusta ei tunne henkilökohtaisesti yhtäkään kristittyä. Tämä kontaktin puute vahvistaa käsitystä siitä, että kristinusko on länsimainen uskonto.

Vapaakirkko on aina painottanut työtä saavuttamattomien kansojen parissa. Se sai ensimmäiset lähetystyöntekijät 1800-luvun lopussa lähtemään Himalajalle, tavoitteena Tiibet. Saavuttamattomat kansat ovat olleet esillä myös viimevuosikymmeninä. Myös jatkossa halutaan panostaa erityisesti näihin ihmisryhmiin.

Paavalikin oli kiinnostunut nimenomaan saavuttamattomista kansoista. Roomalaiskirjeen 6:n luvun jakeissa 20-21 hän kirjoittaa: "Olen kuitenkin pitänyt kunnia-asianani olla julistamatta evankeliumia niillä seuduilla, joilla Kristuksen nimi jo tunnetaan, jotta en rakentaisi toisen laskemalle perustukselle. Toimin niin kuin on kirjoitettu:

– Ne, joille ei ole kerrottu hänestä, tulevat näkemään,
ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään."

Jukka Knuutila

Maat, joissa eniten tavoittamattomia kansanryhmiä

[

